

НАТЯГАЮТЬ ТРОЦЬКОГО НА ВСІ БОКИ.

Дивний цей світ. Ще так недавно тому, ріжні соціалістично-угодовські партії закидали Троцькому, що він хоче повернути світ до гори ногами, що він хоче встановити такий військ лад, який ніколи не можна завести, про який навіть неможливо мріяти.

В капіталістичній пресі писалося про Троцького, як про фанатика, скрайнього революціонера, якого ідеї ніколи не можуть бути переведені в життя, бо вони “як показались непрактичними”.

Українські погромницькі газети писали, що Троцький зробився диктатором над робітниками і селянами Росії, зібрав мільони грошей та вложив їх в закордонні банки.

І так вони самі себе б'ють по шиї. Перше вони писали, що в Радянському Союзі рятують не селян, а робітників, а провідників, спеціально Троцький є цілим “басом” життя і смерті всього населення Радянського Союзу.

Це тепер добре бачать на практиці всі вороги Радянського Союзу. Але про це вони мовчать. Найбільший біль в їхніх готельях, це швидкий розвиток соціалістичного будівництва в Радянському Союзі.

А з цього все одно нічого не вийде. За пару місяців лідери опозиції зміняться, заявлять, що вони несправді не поступали і продали свою нову націоналістичну програму.

ДОСЯГНЕННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ІСТОРІОГРАФІЇ ЗА 10 РОКІВ.

Академик Д. І. Багалій на прилюдному засіданні Української Академії Наук виголосив доповідь про досягнення історіографії на Україні протягом останнього десятиріччя.

Минуле десятиріччя, як завжди доповідав, має три доби в дим розвитку, а кожна доба свої характерні прикмети. Перша доба з 1917—1919 рр. це — національна революція на Україні, це завершення старої української історії дореволюційних часів, що на чолі її був М. Грушевський та що досягла свого найвищого виразу в “Історії України-Руси” побудованої на ґрунті націоналістичної ідеї та народництва.

За цієї доби вийшло багато книжок майже виключно мовою українською, але крім видань М. Грушевського та харківського кооперативного видництва “Союз”, то були видання популярні та агітаційні.

Третя доба з 1923—1927 рр. є уславлення радянського культурного будівництва, коли Національний Комісаріят Освіти України запровадив нову систему науково-дослідних установ на

ПРОТЕСТАЦІЙНІ ВІПА ПРОТИ ЗЛОЧИНУ ШЛЯХЕТСЬКОЇ ВЛАДИ.

Келарі, Алта. На заклик Комітету Допомоги Жертвам Повені на Зах. Україні між склався на день 8-го січня масовий мітинг з ціллю заперечування проти нових репресій над голодувачами населенням Підкарпаття з боку польської шляхетської влади.

На цьому протест-митингу було присутніх окроє 300 осіб. Промовив англійський мовою був Т. Смит, організатор Оборотньої Ліги з Торонто. Після в українській мові говорив Т. Моисеюк, який вказав присутним на бруталне насильство, повпонене польською владою над головами Сель-Роб Комітетом Допомоги Жертвам Повені на Західній Україні, та арештування його членів і т. д.

Потім відчитано резолюцію протесту в українській і англійській мовах, яку присутні прийняли одностайно. Резолюцію вилано в призначеній місці, а що в українській мові митримали лише одну, то в англійській “Нашого Службовця” до Львова, а для “Укр. Роб. Вістня” не стало.

Старанням місцевого допомогого комітету відбулося в неділю-вечером, 8 січня в р. в залі Укр. Роб. Дому в Тиміносе масове протест-митинг виступило польського уряду, якого-бін допустивши над голодувачими жертвами повені, звариювач Сель-Роб Комітет Допомоги у Львові в приміщенні тимчасового ратушовою акцією в користь голодних і робітників Підкарпаття. Головою цього віпа, споводував за концертового програму, був Т. Ілля Маркеліч, секретарював Т. М. Гнацьук, а промовив був Т. М. Гнацьук.

Після довгої й плакоти промови Т. Шапкао присутня публіка в числі 500 душ прийняла одностайно резолюцію протесту, предложену комітетом в українській і англійській мовах.

В концерті, який відбувався безсередньо за протест-митингом, брали участь хор дорослих і дітей, симфонічний оркестр, молоді декламатори т. М. Бойчук і англійська поістка. На вінець відкрито одностайно п. н. “Паніла”.

Далішні протестаційні віпа. Далішні протестаційні віпа, на яких здійснено резолюції протесту й вилано в призначеній місці, відбулися в наступних місцевостях: Спелен, Алта, 8 січня в р. при участі 100 осіб; головою був А. Шамбулер, секретарем Д. Ленівський, секретарем Н. Шемлей.

Моңдеф, Алта, 8 січня в р. при участі 50 фермерів; головою був М. Новакоский, секретарем Н. Міссек.

Корнін, Б. К., 8 січня в р. при участі 150 осіб, переважаю кіннотні майстері різних народностей; головою був Томас Гейг, секретарем Вільям Амонд.

Шорнліф, Ман., 7 січня в р. в присутності 251 осіб, переважно докооперативних фермерів; головою був М. Лушиніа, секретарем Я. Манарик.

К. Кетеріс, Онг., 8 січня в р. при участі 150 осіб, головою була Ф. Д. Мауэр, секретарем К. Миккула.

Гірскет, Алта., 8 січня в р. при участі 48 осіб; головою був І. Кузніцький, секретарем Г. Лейко.

Резельтс, Б. К., 8 січня в р. при участі 51 осіб, головою був П. В. Бусько, секретарем Я. Гулда.

Вейс, Алта., 8 січня в р. при участі 318 осіб; головою був В. Дюксек, секретарем І. Бунно.

Геммтонг, Онг., 8 січня в р. при участі 500 осіб; головою був К. Дундзітський, секретарем Т. Гофан, який булн теж промовив.

Кирландіс, Онг., 8 січня в р. при участі 36 осіб; головою був І. Лобод, секретарем М. Галайдай.

Колгорет, Алта., 8 січня в р. при участі 58 осіб; головою був О. Мокрі, секретарем З. Костенко.

Шоїніган Фелс, Кве., 8 січня в р. при участі 15 осіб; головою був Я. Саболбан, секретарем Н. Лобус.

Лондон, Онг., 8 січня в р. при участі 168 осіб; головою був В. Хомік, секретарем І. Дукин.

Мелніс, Гет, Алта., 8 січня в р. при участі 95 осіб; головою був Н. Дурда, секретарем Н. Шлемко.

Порт Артур, Онг., 8 січня в р. при участі 129 осіб; головою був Г. Горбовіт, секретарем Т. Гошак.

Вініпегу сіп, Ман., 8 січня в р. при участі 150 осіб; головою був М. Гаррідок, секретарем М. Петровський.

Накіна, Онг., 8 січня в р. при участі 19 осіб; головою був І. Заокіпін, секретарем Т. Душник.

Еносвінді, Онг., 8 січня в р. при участі 75 осіб; головою був Ю. Мороз, секретарем В. Іванюк.

ПОШКУЮ свого тата Петра Радина з села Шубрань, повіт Чернівці, Буковина. До Канади приїхав як тільки 19 до 20 років тому назад. Я працював нелегально. Отже хто його знає або відомий, прошу зголоситися на мою адресу: J. Radysh, Thunder River, P. O. Red Pass, B. C.

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

ДВІ РІЧНИЦІ СУМНОЇ СЛАВИ. Форт Сен, Саск.

Українське робітництво і трудове фермерство Канади час від часу святкують свої свята — будуча свята перемоги процоюких над капіталом, як свята Жовтневої революції, будуча свята в честь своїх борців-героїв, які в боротьбі за новий лад, за справу бідноти навдажили своїми буйними головами.

Затє хочу згадати тут про дві сумноі слави річниці, про які мало згадується на сторінках нашої преси. Одна з них недавно минула дня 2, грудня м. р.; того то дня в 1919 році українські “патріоти” — отамани У.І.Р. Симон Петлюра зі своїм міністром закордонних справ Андрієм Довголюком віддали Садіно Галичину шляхетській Польщі за її подругу даних у війні проти більшовиків, тобто проти українських селян і робітників, які збрюки в руках повстали проти них і других таких самих отаманів. Ті людці віддали Сх. Галичину за її працюючим населенням відданому ворогові України, шляхетській Польщі.

За погроми Жидів на Україні Петлюра самий наложив головою з руки жидівського націоналіста.

Львівський даліше урядом в Варшаві та інтригує проти Радянської України. Пому під плащем Польського безпечно, бо Польща сьогодні є заборором світової контрреволюції та гніздом інтриг і заговорів проти одної в цілому світі держави селян і робітників — проти С.Р.С.Р.

Та прийде черга і на Польшу. Занемиють гнів польської працюючої класи, вдарили грім соціальної революцій в гніздо контрреволюційерів і сады з нього не линуться.

Друга така сумноі слави річниця тепер зближається з днем 14. березня. Того дня, 14 березня 1924 р. рада амбасадорів потвердила трактат Петлюри в Дніпцкому з польськими ланами та віддала Сх. Галичину Польщі і тим довершила один з найбільш злочинів, які знає історія, бо тим актом віддано українську територію для колонізації її польським лад-операми, а українське населення на останній гніт польських злодійоків і середовничій тортури. Щого Польша стремить до знищення цього, що українське, про те нема вже жадного сумнію; проти наприклад хоч бін повини, що винишала велику част Сх. Галичини минулої осені. Воца зотопла і забрала весь той нещасний-доробок, що ушов хижого ока польського ката, а населення, що вратувався від наглої смерті, лишилося годе, голодне й без даху над головою.

І що робить “християнський” уряд Польши, щоб вратувати нещасні жертви катастрофи від певної загибелі? А ось що: коли населення той часті Сх. Галичини, що не потеріло від повені, пристануло свою помочу руку своєю приватним братом, коли Радянська Україна відступилась на ріднани потерпілих братів і сестер, коли в міжконтинентальній польській пресі, тоді Польша настрашавши, що ті може невідатися заклада українського населення Підкарпаття, і заборолила вести допомогову акцію тим, що хотіли помогти годім і голодним.

На провокаційні доноси такіх своїх рідних українських панів-патріотів з УНДО польської власті заарештували передових членів Сель-Роб Комітету, які вели допомогову акцію, рівночасно домагаючись від арештованих передачі грошей, зібраних українськими працюючими в Канаді, Злучених Державах і Радянській Україні. Це вже така нахабистість, якої не можна навіть мислє в історії, і яка динше Польші лишилось.

Та даремні півські зусилля. Працюючи мусуть, знайти способ, щоб даліше нести поміч голодувачоьому населенню Підкарпаття.

І коли сьогодні застановлюємось над горем наших братів на Зах. Україні, то мусимо все мати в тиїч той один факт, що коли-б українська буржуазія не була здарила соціальної революції, яка тоді розгорілася була на всіх українських землях, то не

МИСТЕЦЬКА ПРОГРАМА В УКР. РОБ. ДОМІ НА ЧАС З'ІЗДІВ. Драматичні й музичні сили при Укр. Роб. Домі у Вініпегу пригтовляють на час з'їзду робітничо-фермерських організацій таку програму: В суботу, 21. січня, драма на пять дії Я. Мамоїтова, “БАТАЛЬОН МЕРТВІХ”. В неділю, 22. січня. ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ Дівочої Мандолінової Оркестри. Виступить також третя (найменша) група мандолінової оркестри і струнна оркестра тов. Н. Гоцуляка. На програмі добірні народні й класичні твори. В суботу, 28. січня, комедія (фарса) на пять дії К. Галіньско, “ШАДАПУТ”. В неділю, 29. січня, ВЕЛИКИЙ КОНЦЕРТ дугої оркестри, хору й другої групи мандоліністок. Виступлять також скрипачі т. т. Н. Гоцуляк і Ю. Борнов.

УКРАЇНСЬКІ ДІТИ ВИХОДЯТЬ ПОВОЛИ НА ВОЛЮ.

Зі станіславської вивізи випущено ув'язнених там ученик, підозрілих буїиом то в саботажах. Між випущеними є 16-літня учениця Стефанія Матковська. Продержано їх всіх невинно у слідчій тюрмі одніцем, в темних і неопаланих келіях через цілих 10 тижнів.

СТРАЙК ШКІЛЬНИХ ДІТЕЙ.

В наслідок заборони шкільної влади вчити по українськи в народних школах в Самбірщині, тамошні діти проголосили страйк і не пішли до школи. Батьки дітей з цілого ряду сіл вислали в тій справі телеграми з протестом до міністерства в Варшаві. Шкільна влада, побачивши, що спричинила скандальну справу, відкликала свій розпорядок. Діти вернули до школи.

НОВА КАТЕДРА ПРИ ІНСТИТУТІ МАРКСІЗМУ.

Згідно з постановою Правління Інституту Марксизму, затвердженої Головноукою, цього року розпочала свою працю кафедра кооперації та колективізації, на чолі якої стоїть проф. О. М. Лозовий. На засіданнях кафедри заслухано два прилюдні доповіді Лозовського: Націоналістичні питання й операція на Україні, і Цейларіус: Про методологію й определения кооперації.

Кафедра подається на дві секції: секція історії та теорії кооперації, якою керує Лозовський і секція кохозів, що нею керує Качинський.

КІЧКАСЬКІ БЕТОННІ ЗАВОДИ НАБІЛЬШІ В ЕВРОПІ.

Від консультації фірми “Сіменс-Башуні” одержано рисунки бетонних заводів. Заводи ці вироблятимуть бетон для греблі, а пізніше для шлюзів. За присланими рисунками почали будувати заводи, отже будівництво переходить від підготовчих до основних робіт.

Будувати заводи почали на півтора місяця раніше призначеного строку. Устаткують заводи й поставлять машини на початку червня.

ІНСТИТУТ ОХОРОНИ МАТЕРИНСТВА І ДИТИНСТВА.

Колегія Наркомздоровья на своїому останньому засіданні визнала за потрібне зорганізувати в Одесі Інститут охорони материнства й дитинства. Науково-дослідну роботу в цьому Інституті Наркомздоровья цього року фінаусе відповідними дотациями. Одеський окриспектрій охорони здоровья запропоновано розробити план наукової діяльності Інституту й подати його на затвердження колегії.